

Выходить въ Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы
къроѣ русскіхъ санть) о 5-й год. поп. Літер. додатокъ
"Бібліотеки найзнатнамъ поѣстей" виходить по 2 печат. ар-
кушъ кожного 15-го и послѣднаго днія кожного мѣсяця.
Редакція "Адміністрація" подъ Ч. 44 улица Галицка.
Оголошенія принаходяться лишь на попередніе застеженіе
строчки печатномъ, въ рубр. "Надслане" по 20 кр. а. в.
Рекламації неопечатаніи вольный отъ порта.
Предплату и ксераты принаходяться: въ Львовѣ Адмі-
ністрація "Дѣла", въ Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wall-
fischgasse 10; M. Dukes, Kiesengasse 13; G. L. Daube &
Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Moos; F. A. Richter
Nibelungenstrasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vo-
glar, E. L. Danke & Co. Въ Парижѣ Agence Haas. Въ Рес-
тавр. "Кіевськихъ Старинъ" въ Кіевѣ, поштовій
друїд въ "Газетіи Бюро" В. Ф. Зама въ Одесѣ Дери-
бровська ул. д. Ради 9.

Съ днемъ I (13) липня зачався
III. четверть року сего рѣчи выдавництва
"Дѣла" и "Бібліотеки найзнатнамъ поѣстей". Просимо поскорити съ присылкою
залогостей и дальши предплаты, щоби въ
експедиції не потребовала послѣдовати пе-
рерау!

Ново приступаючій Вп. предплатники
"Бібліотеки найзнатнамъ поѣстей" дѣстанутъ
дорого початокъ зачатою поѣсти I. Тургенева
"Батаки и сыни".

Теорія а практика.

На походніи надъ долѣшнимъ Дунаемъ,
сердь невеликого и до недавна ще майже зо-
вѣмъ неизвѣстного народу болгарскому, отбу-
вась теперъ процесъ въ житію народнімъ,
надъ котримъ кожный мыслачій чоловѣкъ, а
тымъ бѣльше Славянинъ мусить глубоко при-
гадуматись. Есть то обивъ въ житію народ-
німъ, для котрого не знаходимо майже анало-
гіи и примѣрѣвъ въ історії, а есть бѣль тымъ
важнѣйшій, що произвісѧ въ народѣ славян-
ському, котрого не такъ то ще давно видиг-
вуда могучи держава славянська, котра всѣмъ
всюди голосила и голосить, що готова
кровь и майно свое посвятити для добра кож-
дого другого славянського народу. Держава та,
выписаніи на своємъ прапорѣ девицю "Сла-
вянство", потянула въ першій хвили майже
всѣхъ Славянъ за собою, а тѣ славянській на-
роды, котріхъ пригнетало тижче армо му-
зулманської неволї, або котримъ грозило не-
безпеченство потонути въ морі германізму
и загинути въ безсильности противъ мадарі-
зації, выдули въ нѣй найсильнѣйшу опору,
одиноку силу, що може іхъ спаси вѣтъ неми-
нучихъ загадъ. Нараїтъ обертається карта: дав-
ний добродѣлъ стає найбѣльшимъ ворогомъ;
той, що повиненъ бувъ оказати іхъ
найбѣльшу вдачності для свого освободителя
сталъ недвіднікомъ и не хоче нѣчого и зна-
ти о своємъ давнімъ добродѣлю! Дивна пере-
міна! И въ чѣмъ же лежить причина такої
радикальної переміни, де шукати єи жере-
ла? Кого тутъ винувати? Коли скочемо вин-
ти за примѣръ житіе поодинокихъ людей —
и народы не суть чайже нѣчимъ іншимъ іхъ
лишь такоже одиницями вищого степеніи, що
складаються въ поодинокихъ людей — то ви-
шлють сего, що бѣльша вина лежить въ
добродѣлі, котрый за свое добре дѣло вима-
гає варзъ и заплаты, домагається конче вдачно-
сті. Но въ сїмъ случаю показується що и що ск-
ищо. Тутъ теорія и практика стерлися съ
собою и сильно одна другої заперечили и въ
тѣмъ лежить іменно въ велика важність по-
дѣлъ надъ Дунаемъ для свѣта славянського.
Шумно голошена теорія "объединенія" Сла-
вянъ и удаване славянофильство дознали іхъ
найбѣльшого пораженія, а практика показала,
що народы славянській плекаютъ въ своїхъ
грудяхъ зовсїмъ іншій ідеали, ідеали, що
виднагою та народы до нового житія, а кот-
рій, скоро лишь довершатся, будуть въ силѣ
запади въ славянському свѣтѣ правдину лю-
бови и згоду. Въ народѣ болгарскому тріум-
фає нынѣ ідея самостїйності кожного слав-
янського народу окремо, а ідея та показалась
такою, що морально мусїла передъ
їхъ уступити хоча такъ велика физична сила
Росії. Подѣлъ на Балканѣ, не позадстанутъ
безперечно бѣль вильну на Россію, її мусить
блѣтити на нїй, и хто знає чи не отбояться
страшнѣйшо, іхъ тогоже можемо допускати. Му-
же бути, що и народови російскому прїдеться
нездівно проживати таїкій хвилѣ, але бѣль
вильну нїкъ побѣдоносно, скоро очистить
їхъ всюкъ тонь нечестія, що іхъ той мер-
твий хробакъ точить єго організмъ. Коли та-
кимъ вильнъ двома славянськими народами од-
инаки мусїли, а другимъ слабымъ
и начинчимъ, настала вастрашакоча вражда,

то хочь и Россія їхъ винувата, то все таки не
можна винувати російского народу, котрого
ведуть въ пропасть тѣ самій єго добродѣлі,
що голося добродѣлами другихъ слав-
янськихъ народовъ. Отъ чому Русини не
можуть и не хотять виступати противъ
славянськихъ народовъ, все одно чи то про-
тивъ Россіинъ чи противъ Поляковъ такъ,
якъ того бажали-бы всякі шовинистичній и
обскурній елементы, що видать лишь бѣль ны-
нѣ до завтра або глядять лишь за жиромъ.
Подѣлъ на Балканѣ най послужати наукою для
Русинінъ, куда ведуть тѣ обскурній елементы,
що за марній грішъ готови продати найви-
ше добро свого народу або що для своїхъ за-
баганокъ викликуть роздоръ мѣжъ брат-
німи народами. Не було то, "побѣда чиєсіє по-
литики", коли мы недавно висказались, що
Русини не можуть виступати противъ Россії
такъ, якъ того бажали-бы деякій польскій шо-
винисты, и для того самого кажемо нынѣ, що
и супротивъ Поляковъ не можуть Русини ви-
ступати такъ, якъ сего бажала-бы запородна
"славянофильска" галицка праса. Русини до-
магаються лиши своего права и того, що имъ
належиться а бѣльше нѣчого не хотять, бо не
думають служити за орудія нечистимъ ру-
камъ. Стоячи лиши крѣпко при своїмъ, мо-
жуть Русини побѣдити, а примѣромъ для
нихъ най послужити народѣ болгарскій, кот-
рый по моральній побѣдѣ мусить внести и
матеріальну.

Ярмарки и торги на Покутю.

(Дальше.)

Давніми часами передъ якими 20 лѣтами
були ярмарки въ подгірскихъ мѣсточкахъ
славні ще однімъ виробомъ въ дереві: були
то рѣчи точеній въ явора клена, ясеня и т. п.
Промисль токарскій бувъ тоды въ найкрас-
шімъ розвою. Миски величезныхъ розмѣрівъ,
вывчайні миски и мисчини, ящики такожъ
всѧкої величини, корыта и інчі точеній рѣ-
чи можна було подыбати въ великихъ скль-
костахъ на кождомъ подгірскомъ ярмарку, а
мали они невычайні добрий дѣтуть. Нынѣ
промисль токарскій упавъ майже зовсїмъ, а
держите ще лише въ одній Коссевщинѣ и
то дуже слабонько. Причина упадку не лежа-
ла въ недостачі отсуту а зовсїмъ деинде: по
упорядкованію сервитутівъ лѣсовихъ заборонено
селянамъ бушувати по лѣсахъ скарбовихъ
за матеріаломъ токарскимъ, а на мате-
ріаль той, ростучій и нынѣ, установили гор-
ські скарби такій високій цѣни, що люді лиши
вывезенія селянинъ на ярмаркъ або на торгъ одній,
два вовзы, а решта навѣть не приходить анѣ
на торгову продажу, бо величезну тую, обширу-
ну торговлю вважають, що добрачно та
пере гонть потребують просто черезъ по-
ряджуваній по всѣхъ мѣстахъ склады.

Въ горскіхъ селахъ въ окремі спекулянти
деревомъ; закуповують они бѣль селянъ
при догдніхъ нагодахъ або гуртомъ все дере-
во на якдій простороні лѣса, або лише
самъ матеріаль на гонты, рахуючи бѣль ты-
сачки. За обома разами припадають селянини
лише дуже малі користи. Жиды именно
не спѣшаться іхъ склькими добрыми цѣнами за-
лѣтъ або матеріаль дереваний, бо знають ду-
же добре, що, якъ они не куплять, то селя-
нинъ не заразъ найде другого купца, а самъ
дній зновъ не знає торговль. Тому лише въ
рѣдкіхъ случаяхъ дають они по 100—150 зр.
за моргъ лѣса; мусить то бути невычайні
красній, вигодно и близько доброй дороги по-
ложеній лѣса, вивчайно же платятъ лише
50—80 зр. за моргъ. Менѣ зновъ самому зна-
комї навѣть такій случау, де жиды платили
Гуцуламъ, що були въ потребѣ грошевій, по
20—30 зр. за моргъ красного лѣса! За мате-
ріаль зновъ на 1000 гонть платить вивчайні
40—60 кр. Якъ кавочко-нізвіка се цѣна, оцѣ-
нить Вп. Читатель самъ, коли скажу, що ча-
сомъ порѣжутъ 3—4 груби смереки на коро-
тенькѣ до нѣчого вже, хиба лише на топливо
въ колыбѣ, здалі каналочки, закимъ виро-
бить 1000 гонть! Въ загалѣ треба скказати,
що селянинъ нашъ не уміє шанувати або оцѣ-
нити лѣса и дерева, и дає собѣ часомъ, за-для
малого образованія а часомъ въ нуждѣ, таки
самохоти чти вбирати великій користи за свїті
лѣса. Тутъ було-бы широке та певне поле и
для нашихъ промисловцівъ, котрій мусїли-бы
задоволитись меншими високими, и тымъ спо-
собомъ виробути въ-подъ жидовскаго монополіи
сей широкій промисль.

Давніми лѣтами можна було видѣти на
ярмаркахъ и торгахъ въ Коломыї и Стани-

статовъ и машинъ, тому то выходить про-
ductы дереваний переважно ручної роботи, а
варстти и машини помочній вивчайні ще
такъ примитивній, що промисловець въ За-
ходу висмѣявъ-бы ихъ навѣть и тоды, якъ
бы побачивъ ихъ въ музею старинностей. А
мимо всего промисловцівъ наші мало въ
чѣмъ уступили-бы своїмъ товаришамъ въ За-
ходу, а первенство належить тутъ сторонамъ
Коломыїскімъ. Коломыїскій гори — то
одна велика школа дереваниого промислу.
Жаль лише, що нема кому въорганизувати то-
го велику намъ славу приносачого промислу!
Може по-при славу ставити єи на-ново же-
реломъ великихъ доходовъ для грекої люд-
ності.

Въ лѣсистихъ сторонахъ практикує ще
одинъ рѣдъ промислу, именно оброблюваніе
матеріалу до будови и вивожувань его вже
не на ярмарки, а на торги въ сторони, де не-
ма смеречини. Почавши бѣль лать, а скончива-
ши на грубыхъ брусахъ и трамахъ, съ вивченою
хиба одніхъ тертицъ, вивозятъ наші се-
лане въ околицѣ ажъ по Днѣстеръ и прода-
ють тамъ мѣщанамъ. Промисль сей, хотій
все треває, не прибравъ однакъ широкихъ роз-
мѣрівъ за-для слабого попыту.

За то зновъ вироблювань гонть въ го-
рахъ прибрало невычайні велики розмѣри.
Заразъ однакъ треба скказати съ великимъ жа-
лемъ, що торгові гонти, приносача великій
користи и заосямотрюча нынѣ въ гонти не
лише край нашъ, але и дальши провінції а
навѣть и Угорщину, не спочиває въ нашихъ
рукахъ мимо того, що міліарди рѣкъ-рочно
вивожувань въ гонть гонть виробляються
въ лѣсахъ виключно селянськими и руками
селянськими. Давно становили гонти дуже
вивчований предметъ ярмарочній и торговий
продажи. А нынѣ лише десь-кудись вивезе
селянинъ на ярмаркъ або на торгъ одній,
два вовзы, а решта навѣть не приходить анѣ
на торгову продажу, бо величезну тую, обширу-
ну торговлю вважають, що добрачно та
пере гонть потребують просто черезъ по-
ряджуваній по всѣхъ мѣстахъ склады.

Въ горскіхъ селахъ въ окремі спекулянти
деревомъ; закуповують они бѣль селянъ
при догдніхъ нагодахъ або гуртомъ все дере-
во на якдій простороні лѣса, або лише
самъ матеріаль на гонти, рахуючи бѣль ты-
сачки. За обома разами припадають селянини
лише дуже малі користи. Жиды именно
не спѣшаться іхъ склькими добрыми цѣнами за-
лѣтъ або матеріаль дереваний, бо знають ду-
же добре, що, якъ они не куплять, то селя-
нинъ не заразъ найде другого купца, а самъ
дній зновъ не знає торговль. Тому лише въ
рѣдкіхъ случаяхъ дають они по 100—150 зр.
за моргъ лѣса; мусить то бути невычайні
красній, вигодно и близько доброй дороги по-
ложеній лѣса, вивчайно же платятъ лише
50—80 зр. за моргъ. Менѣ зновъ самому зна-
комї навѣть такій случау, де жиды платили
Гуцуламъ, що були въ потребѣ грошевій, по
20—30 зр. за моргъ красного лѣса! За мате-
ріаль зновъ на 1000 гонть платить вивчайні
40—60 кр. Якъ кавочко-нізвіка се цѣна, оцѣ-
нить Вп. Читатель самъ, коли скажу, що ча-
сомъ порѣжутъ 3—4 груби смереки на коро-
тенькѣ до нѣчого вже, хиба лише на топливо
въ колыбѣ, здалі каналочки, закимъ виро-
бить 1000 гонть! Въ загалѣ треба скказати,
що селянинъ нашъ не уміє шанувати або оцѣ-
нити лѣса и дерева, и дає собѣ часомъ, за-для
малого образованія а часомъ въ нуждѣ, таки
самохоти чти вбирати великій користи за свїті
лѣса. Тутъ було-бы широке та певне поле и
для нашихъ промисловцівъ, котрій мусїли-бы
задоволитись меншими високими, и тымъ спо-
собомъ виробути въ-подъ жидовскаго монополіи
сей широкій промисль.

Давніми лѣтами можна було видѣти на
ярмаркахъ и торгахъ въ Коломыї и Стани-

Предплати на "Дѣла" для Асемпінъ: для Россії:
за цѣлый рѣкъ . . . 12 зр. за цѣлый рѣкъ . . . 12 рубл.
на поль року . . . 6 зр. на поль року . . . 6 рубл.
на четверть року . . . 3 зр. на четверть року . . . 3 рубл.
на цѣлый рѣкъ . . . 16 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 16 рубл.
на поль року . . . 8 зр. на поль року . . . 8 рубл.
на четверть року . . . 4 зр. на четверть року . . . 4 рубл.
на саму додатокъ: . . . . .
на цѣлый рѣкъ . . . 16 зр. . . . .
на поль року . . . 7-50 зр. . . . .
на четверть року . . . 3-75 зр. . . . .
на дод. "Бібліотеки": . . . . .
на саму додатокъ: . . . . .
на цѣлый рѣкъ . . . 19 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 6 зр.
на поль року . . . 2-50 зр. на поль року . . . 2-50 зр.
Поодиноке число коштує 12 зр. а. в.

Для Зарубінъ, звільненіе Розії:

на цѣлый рѣкъ . . . . . 16 зр.

на поль року . . . . . 7-50 зр.

на четверть року . . . . . 3-75 зр.

ДЕТРОНІЗАЦІЯ КНІЗЯ АЛЕКСАНДРА БОЛГАРСКОГО

Нынѣ, коли рѣшилась судьба създѣнаго
народа болгарскаго, и коли отъ цѣлого съ-
та извергнутъ изъ долинъ Дунай, есть незычай-
но важныи и цѣнныи, разобрании всѣхъ тѣхъ при-
чинъ, отообразы и захлещи, якій нарядъ поставилъ
цѣлу болгарску сразу изъ боку иожа и о-
жало юто же выкликали катастрою, котрая могла-
бы бути потрясти цѣлою Европою и спровадити
заколотъ, котрого конецъ бути-бы лишь вели-
кій проливъ крови и материальна руина искогдѣ
народовъ. Прячниу и ходъ всего того, що стало-
ся въ Болгаріи, трудно, разумѣсь, разказать
воинѣ, бо иожа ѹдо сего первыхъ жеревъ и
вѣтей, а докотрѣ ладно чи коли и станутъ зѣ-
стї; однакожъ все таки на столько вже рѣчи
произошли, що можна мати достыкъ вѣрныи
образъ томъ революціи, що не только поставила
народъ болгарскій надъ безденною пропастю, але
и страхомъ наполнила цѣлу Европу. Осередкомъ
войнъ тихъ подїй, якій въ нѣлькохъ дніяхъ перес-
екнулись передъ нашими очами, а наѣсть близко-
середно и зевоинъ несподѣвано перенеслисъ вже
до нашего краю, спеціально его столицѣ, явилась
герой въ-подѣ Сливницѣ, кн. Александръ болгар-
скій. Не воршій то и не послѣдний кназъ, котро-
му прійшлось недобровольно прощатись съ сво-
имъ престоломъ и котрый мусѣвъ уступати на-
жаданье невеликомъ горотки людѣй, що въ имени
народу рѣшилисъ силою выступати противъ того,
котрого безъусловно були обвязаны служати;
дѣло однакожъ въ тѣмъ, что тѣ люде и эзъ якихъ
мотивовъ выступили они въ Болгаріи противъ
чоловѣка, що представлявъ въ краю наивысшу
власть державу и чи дѣйстно той чоловѣкъ
дає причину до того, щобы его вже при помочи
революціи усувати. Въ тѣмъ то именно, якъ и въ
цѣломъ поступованю болгарскихъ заговорцівъ въ
чвой уваженіи князя якъ и по его вывезеню, ле-
житъ цѣла меракость и поганъ характеру револю-
ціи, а симпатія цѣлого съста стає по сторонѣ
болгарскаго народа и его князя, котрого отрѣти-
ли незаслужена доля.

Теперь же известно, до було властяне же
рело болгарской революції и хто бувъ еи безпо-
середнімъ виновникомъ. Люде, що еи перевели,
то були лишь погані продажні креатури, сльно-
орудіа въ рукахъ тихъ, въ чіхъ интересъ дъ-
лали. Якъ они сповнили свою задачу, видко изъ
слідуючихъ досмѣть вѣрныхъ представлень „Re-
ster Lloyd-a“, румунського „Telegraful-a“ и „N.
fr. Presso“.

Вже бѣ довошого часу посілись слухи, що въ Болгарії приготовується щось небезпечного, але трудно було вимідити правду, бо все складало
яко розлад про поглядомъ партії політичнихъ и
кождый думавъ, що лише чисто політика викли-
кує то роздрізаненіе, яке проявлялось въ поодин-
окихъ органахъ т.зв. опозиції. Коротко пе-

редь тыль, зажигъ забралась болгарско-турецка
комиссія для посваджения статута румелійского
разбралась буда вѣтъ, що Сербія збронтоя. На
се пове небезпеченьство вказували головно орга-
ни опозиції и нѣкто не мoggъ добавити, що то
есть лишь хитрый подготувъ, бо Сербія, якъ опо-
сля само правительство сербске заявило, и не
думала о новомъ зброєнію. Правительство болгар-
ске запопокосле однакожъ сми вѣтами почало
концентрувати військоколо Сливницѣ и Видиня а
князь самъ лагодився до вѣзду на іоніекцію
войска. Больша часть софійской залоги вымаше-
рувала буда підъ Сливницю, а въ столиці остав-
ся лишь одинъ баталіонъ кнотендильского полку
підъ командою Груєва и колька комісарій каде-
товъ, людей — якъ понятно — молодыхъ під-
командою капітана Бендерева. При помочи отже-
сихъ воєннод сили выклікали заговорцъ револю-
цію и увязнili князя. Ще день передъ зама-
хомъ мавъ князь достати безъмінний листъ, въ
котрому ему доношено о заговорѣ, але биъ, упо-
вуючи на довѣрье и любовь болгарского народа
прочитавши листъ кинувъ его съ усміхомъ до-
кошъ. Тыль часомъ рѣчи лагодились на сербію
Цанковъ, митрополетъ Клементій и Груевъ по-
розумілися буди же до послѣдного кроку. Гру-
евъ мавъ въ своїхъ баталіонахъ офіціяръ, и
котрихъ мoggъ спустити, и приготувъ до дѣла.
Въ ночи въ 20 на 21 раненько, около третої го-
дини, явився Груевъ въ школу кадетовъ и ка-
завъ имъ військо побудити. Они одягнулися око-
ренъко и вийшли съ своїхъ комендантію на не-
далекій пляцъ. Тутъ приказавъ имъ Груевъ от-
нести доокола себе, бо мавъ имъ щось важногого
розвізти. Пригадавши имъ воєнній приписы, за-
явивъ имъ, що князь вложений вже въ престол
и що они мають ити до палаты, щобы его ареш-
тувати. Онь промовивъ що до нихъ вірності

преданности для Отчизны, когда это может привести к изъятию их из средину своего батальону замешкаются сюжеты верить наилучшему.

Палата князя въ Софії есть то хорошій будынокъ на одинъ поверхъ. По за нею тягнутся великии огороды въ передъ ико стоять шартеровыи домы, да жестится князьскія сторожа. На первѣй поверхѣ палаты суть салоны до принятій спальни князя и канцелярія князя. Въ партерѣ суть комнаты князьской дружины и его брата Франца-Іосифа. Сюды отже въ згаданной порѣ изправився Груевъ съ своимъ баталіономъ и жаде тами. Якъ разъ подъ ту пору переходилъ по прѣ палату очевидецъ цѣлой сцены, который описываетъ сюда въ „Рестат Lloyd“: (Мабуть бувъ ти директоръ дармштадтскаго банку, про котрого згадують телеграмми до батька князя болгарскаго кн. Александра гесского). „Якъ-разъ о 2 год. въ обночи вертавъ я — даже очевидецъ — въ то варистай колькохъ панівъ до дому и мы мусили переходити коло князьской палаты. Наразъ получили мы рѣзномѣрній кроки надходящаго войска скоро потѣмъ наставъ глухій стукотъ и ломотъ въ дому, да жестилась князьскія сторожа въ скоро потѣмъ раздавалъ середъ свитающаго дна прошивашай крикъ о помочь. Потѣмъ стало знову тихо, бо живиѣрѣть, що хотѣла князя боронити убито. Прочй не важились ставити опору и притихли. Теперь приказавъ Груеву обсадити живиѣрами всѣ входы до палаты и сходы. На стукоѣ въ палатѣ обудившися одинъ урядникъ придворный, а поглянувши черезъ окно и побачивши войско передъ палатою, побѣгъ до кн. Франца-Іосифа и разбудивъ его. Той выбѣгъ на подвѣрье до заговорцівъ и тутъ разпочалася голосна сварка, такъ, що ажъ самъ князь пробудившися и напоѣвъ одягненый выбѣгъ на подвѣрье до свога брата. Перше его слово було: „Що ту такога сталося?“ Поважна постара князя зробила въ першої хвилі враженье на заговорціяхъ и опинимо воли склонилися и притихли. Теперь выступавъ Груевъ съ двома официрами и променівъ спокойно и съ повагою до князя, полонивши ему, що добро Болгарії вимагає того, щоби онъ абдикувавъ. Князь отмовивъ то короткими словами, не запускаючись въ довшу переоправу заговорцами. Груевъ ставъ теперь напирати на князя, а показавши на войско передъ палатою оказавъ, що цѣла армія домагається отъ князя абдикації и хоче зашати царя, котрого князь такъ тежко образивъ. Князь, побачивши войско въ особливо кадетовъ, для котрыхъ самъ заложивъ школу и котрими самъ найбѣльше опѣкувався, призадумавшися тежко, сперъ голову на шибу отъ окна и глядѣвъ черезъ хвилю на войско въ оттакъ сбернувся до заговорцівъ и сказавъ: „Добре, напишть абдикаційну грамоту; я єй підпишу. Коли мене опускає моє войско и покидають мої официри и живиѣрѣ, то не маю що робити въ ѿмъ краю. Пишть, що хочете, а скоро!“

Тутъ мусимо ще додати, що коли князь вийшовъ на пріймокъ, уставлене войско дало сальви зъ рушниць а колькохъ официровъ побіскочило до него съ револьверами. Теперь пустившися князь сходами на гору до своїхъ комнат, що тамъ одягнутися. Заговорцій побили за нимъ не спускаючи его зъ ока. Ледве князь вйшовъ до комнati, якъ вже и Груевъ съ другими официрами явилася тамже съ револьверами въ рукахъ и почали кричати: Абдикувати! Абдикувати! Князь обернувся и побачивъ офіцера Пакова, котрый таки въ саме лаце наставивъ єго револьверъ. Князь бѣзвадавъ до него: „Добрий вечерь Паковъ! Ты певно прїйшовъ менѣ покувати за то, що я тебе прїймивъ назадъ до ока, коли тебе зъ Россії прогнали“. На то Паковъ трохи змѣшався, але заразъ почавъ знову вивчати револьверомъ и кричати. Князь тоді показавъ до него зовсімъ спокойно: „Не кричать, ты пиявий“. И дѣйстно всѣ официри були такъ піяні, що ледве могли удержатися. Груевъ съвсій коло стола на крѣсло, відеръ зъ дневника що лежавъ на столѣ, листъ паперу и ставъ писати грамоту. Єго рука не въ силѣ була повесити перо и онъ написавъ лише колька строчокъ, а мастивши лише паперъ; грамоту докончивъ другій офіциръ и предложивъ єй князю. Князь не розбирало богато, що тамъ написано, підписавъ лише слова: „Богъ да спаси Болгарія! Александръ.“ Офіціръ урадованый взялъ грамоту и не читаючи єй сховавъ до кишенія. Теперь завѣзвано князя грбно, щоби заразъ вибрали въ дорогу. Князь приотпавъ на то, а жадавъ, щоби разомъ съ нимъ їхавъ такожъ і братъ Францъ-Іосифъ. Заговорцій на то згодився, але заразъ сказали ему, що братъ буде їхати лише за нимъ въ другомъ возѣ и що въ єхъ зъ окруженої князя не смоє прилучатись до него.

Слово князь убрал, бывши аго Грушецъ от

двоих санкціями подъ ескортю живѣріи до министерства ѹбінъ, що стоять на боцѣ бѣзъ звѣскових палатъ на якихъ 150 крохъ далеко. Сюди приїзжено такожъ і брати князя, Францъ Іосифъ. Незадовго заїхали два возы, до котрихъ відділено князя і его брата, а при поїздѣ відділено двохъ санкцій і на конівъ одного живѣра. Около третьої години рушивъ цѣлый похдъ. На передній бѣжало кілька юдцівъ, за кимъ позаду Груевъ съ одніми санкціями, за кимъ кн. Александръ, а за нимъ его братъ. Похдъ замикали знову кавалерія. Возы їхали дорогою до Враци, а тѣмъ відтуди до Орхавы (Раговы) над Дунайемъ. Заговорцѣ выбрали умышленно цю дорогу разъ для того, що въ той сторонѣ буде більш прихильникъ Цанкова, а потому і лакше можна буде оминути мѣста і села, въ котрихъ могли бы бути зайти які перешкода. Коротко передъ виїздомъ сказавъ князь до Груєва: „Я не маю грошей при собї. Закличте п. Менгеса.“ Менгес єсть приватнимъ скарбникомъ князя і одніємъ съ доброчеснихъ его людей. На то сказавъ Груевъ, що би вже постараєся о то, щоби князеви відсано гроши до якого мѣсця въ дорозі. Заговорцамъ ходило очевидно лише о то, щоби якъ на скорше виїхати зъ мѣста і не звернути на себе уваги. По дорозі оманали они всюди остереженія села і мѣста, а коли переїзджали черезъ Врапи було жителіямъ строго запрещено выходити на улицю або хочь бы виглядати черезъ окна. Ескортъ що везла князя, мала такожъ строгий наказъ дозволити, щоби князь до кого небудь заговори або зробивъ якій рухъ підозрений; въ кождомъ случаю маля ескорта право застрілити князя. Въ дорозі приставъ цѣлый похдъ ли разъ коло якоюсь коршины і тутъ спыталі князя би въ чого не хоче. Князь попросивъ води, і зажадавъ, щоби въ его очахъ вытягнули волосъ кервиць. Такъ привезено князя ажъ въ поїздокъ до Раговы, де вже дожидається его яхта „Александеръ“. Князя і брата его заведено якъ і тутъ назначено имъ каюти, зъ котрихъ не вольно було имъ выходити. Коло оконъ дверей уставлено по двохъ живибрѣвъ. До князя не вольно було нѣкому приступати лиши одно кухареви, а коли сей спытавъ, чи князь не хоти, попросивъ би въ лиши кусникъ хліба і отворену ща коробку сардинокъ. Зъ Раговы плавъ корабель прискореннимъ бѣгомъ ажъ до Ревеля.

Тымчасомъ коли князя вивезено, бѣгуть въ Софії слідуюча сцена: Заговорцѣ съ Цанковомъ і митрополитомъ Клементіємъ на перепочали робити ладъ въ мѣстѣ. Всї домы, де сікали министри або якій знатнійшій особи, обдженено ворокомъ і не вольно було нѣкому зъ мѣста выходити, а живибрѣ склякували людей церкви. Раненько отслуживъ митрополитъ Богослуженіе і оголосивъ народови: „Всевышний спасъ народъ болгарокій отъ Батенберга і повернувъ ихъ знову опѣць могучого царя“. Всіко дало три сальви. Теперь доперва догадалися жителі, що сталося, але все ще не могли омататись. Тымъ часомъ завозило народъ перво консуляти россійской. На бальконѣ консулату вився россійской агентъ (заступникъ консула п. Богдановъ, а коли него Цанковъ і митрополитъ; за ними стоявъ Груевъ. Митрополитъ вибѣсивъ руки і казавъ, що хоче народъ благословити. Народъ уклякъ а агитаторы почали кчати „гурра!“ і проили Богданова, щоби просивъ помочи царя, а той і обѣцавъ си імени царя. По сїй церемонії розпочалась добра робота; розсыпано приказы і розпорядженія всї оторони, а черезъ суботу і недѣлю висуовано на нихъ Каравелова і Наквфора. Простымъ людемъ роздавано гроши. Такъ започилася дегранізація князя і установилося проворичне правительство. Тымчасомъ въ мѣстѣ ставъ великий ропотъ і негодованье, толькожто не смѣвъ піднести смѣльческіе голови, бо зінавъ, що дѣють на провинції. Доперва коли ступила провинція рѣчи змѣнилися.

Подорожъ кн. Александра

назадъ до Болгарії була правдивимъ тріумфальнимъ походомъ. Почавши бѣзъ Львова ажъ самого Джурджева витано князя всюди на ціяхъ съ величимъ одушевленіемъ і роблено лікій овациї. О приїздѣ до Джурджева доносилъ урядова газета такъ: Вечеромъ дня 30 с. ж. їхавъ князь до Джурджева, де его повітала гарока депутація. Компанія войска румунського отдавала ему війскову почестъ а музика гру болгарокій імъ народний „Шуми Маріца“ зак

вена². Князь приступилъ до минуты идти про-
должь Стамбула и стволу что Духъ не
Боялся и въ кирикѣ пребуде до конца и
вытиючи кирикъ огнестрельные пехоты. Съ
вълье було такъ великое, до конца кирика
спаслись. На Духъ тысячъ людей упало
лось на землю, пребравшихъ коруты и
пароды. Пушки сътагіи залпъ залпъ, а то
отшоиды гарниты изъ Румуки. Князь зналъ и
корабль, той сълъ, що винуть что изъ Румы-
нии до Румуки. Було то поздно утромъ
и ильи изъ цѣлѣи началя того сълна. Стамбулъ
выйдяши, въ окоццы въиска бѣгахъ иши и
тріюхъ сильныхъ полковъ на пачатъ ии и до кон-
ты. Въ пакатъ бѣгахъ ии зарядъ нарядъ въиска
и кирикъ поставивъ черезъ Систони, Тарон
Филиппополь вортатъ до Софіи.

Промыслъ мелницкій

Статистичне бюро краевого Выdziałу статистичну працю А-ра Тадея Рутенбергсау. Ністору і статистику. На вступі до цього звіту авторъ розказує исторію млиництва въ Галичинѣ, въ фогтії Ланжутської волості, въ Галичинѣ, якимъ въ р. 1835 акційнимъ товариствомъ були въ р. 1884 р. 3474 млынами, въ т. ч. паровыми 32; водными и паровыми 2, вітровими 3.370; вѣтровыми 78. Всіхъ каменнихъ 7233. Всі галицькі млини варто віднести въ 1884 р. 3.356.434 метр. сотн. вбояхъ въ 30.790.970 вр. Зъ того працюють на паровий 31·75%, на млини американські въ більші 25·43%, а на млини водні въ 42·62%. Одинъ водний винчайний млинъ перемелює річно середніо 453 метр. сотн. вбояхъ. Податку заробкового платять въ Галичинѣ млини паровий 5.765 вр.; американські 154 вр., а водний винчайний 12.395 вр. Галицькі млини витруднюють 6530 людей. Зъ того працюють на млини паровий 908 людей, на американський 2.110, на млини водні винчайні 3.432, на вѣтраки 80 людей. Важко єсти такожъ таблиця, котра показує, сколько галицькихъ млини перемелюють річно вбояхъ въ порт. сколькості съ загальною продукцією краю. Загальна продукція въ метр. сотн. по отриманню пасвії винесла въ 1882:

	на зерно и на экспортъ	на зерно	на зерно
	метр. сотн.	метр. сотн.	метр. сотн.
пшеницъ	2,428.794	1,665 012	665
жита	3,256 844	928 824	2850
ячменю	2,404.869	276 613	1150
овса	2,886 070	—	125
кукурудзы	839.108	214 276	255

Зъ сихъ цифръ бачимо, що наше вѣко
перемлюютъ около $\frac{1}{4}$ до $\frac{1}{3}$ всего выработ-
аннаго въ Германіи.

Найбóльше пшеницъ перемелють въ
ны паровій и американській (81%); водяї ма-
чайні перемелюють 62% жита, вчленю 10%
и кукурудзы 75% .

и кукурудзы 10%.

Этъ наведенныхъ дать можно веритъ
тия по первое, що промыселъ мельницей въ
далеко не осягнуть той степени риска, какъ
наші млыны перемелювали наибольшу чи-
выпрудукованого въ нашомъ краю зерна
редовѣмъ жита и пшеницѣ. Потрутиши оба-
кость привезеного въ чужихъ краяхъ жита
пшеницѣ, пріймае авторъ, що наші млыны
перемелюютъ 60% пшеницѣ и 24% жита изъ
загальнай продукціи въ краю. Решъ изъ
меленого зерна лишаєся, разумѣясь, на брикѣ
въ станѣ непримененіи. Дальшій рискъ про-
мыслу мельницкого мавъ-бы для насъ не имѣ-
то значеніе, що черезъ перероблены сырь-
збожъ на муку подносится варгость процес-
и затрудняется много людей коло той рѣки
але бнъ мавъ-бы ще и то значеніе, що про-
шомъ краю лишились-бы отрубы (грись), ко-
нажный отпадъ фабричный для государства.
Наші парові млыны вывозили въ рідѣ изъ
въ краю около 280.000 метр. соти. всякої мли-
вартости 3,200.000 зр. Млыны угорекъ выноси-
въ тѣмъ самомъ роцѣ млына за 58,115,000.
Этъ наведенныхъ въ горѣ дать статистичніи
выходить ще, що головнымъ консументомъ
муки житной, ичмѣнной, кукурудзиной
свои есть наседеніе сѣльске, бо районъ

Подорожь кн. Александра

назадъ до Болгарія була правдивымъ триумфальнымъ походомъ. Почавши отъ Львова зъѣ до самого Джурджева витано князя всюды на стаціяхъ съ величимъ одушевленьемъ и роблено великии овації. О прїездѣ до Джурджева доносили урядова газета такъ: Вечеромъ дня 30 с. ж. приїхавъ князь до Джурджева, де его повітала болгарока депутація. Компанія войска румунського отдавала ему воякову почестъ а музика грава болгарокїй народний „Шуми Марница“ закрыва-

муки житной (353 512 метр. сотн.) и муки пшеничной (1,346.226 мерт. сотн.) иде за границу и пр. че ледво 280.000 метр. сотн., решта оти пр. падає на консумцію країну переважно по сіастахъ.

Авторъ застанивляється дальше що ками, тарифами землевласникъ, условиями земли, муки и дальнего розвою сего промыслу, а вже кавує, що підъ тымъ взглядомъ мелническимъ у насъ въ досыть критичномъ положеніи ви бѣльше дася ему въ знаки несправедливості риба для перевозу вблизь, муки та інші

по нашихъ земельцахъ, черезъ что нашъ мысль не годнъ выдержати конкуренціи съ мыслью угорскими. Дальше констатуетъ авторъ, что податки, особенно краевій додатки суть дуже высокіи и доходить до нѣгде нечуваної высоты, и суть несправедливо розложены.

На послѣдокъ треба поднести то, что переважна часть властителѣвъ мысль суть саміи жиды. Такъ на пр. въ чортківскомъ поѣтѣ есть на 34 мысль 23 властителѣвъ жидовъ, въ долинскомъ на 91 мысль 56 властителѣвъ жидовъ и т. д. такъ что найбѣльша часть, бо 50—75% мысль спочиває въ рукахъ жидовъ. Сего воравдѣ не показано въ книжцѣ, але по именахъ жидовскихъ властителѣвъ можемо съмъ переконатися. Этъ сего показує, что найбѣльшу часть промыслу робінничого и найбѣльше приступну нашему арбоному господареви т. в. мелництво вакъ пали жиды въ свои руки. А есть се даже сумный обманъ. Коли же ще дадамо, что по сельскихъ нашихъ мысльахъ мѣрка бѣзъ вѣдьма есть неизвѣтно велика, бо два разы бѣльша икъ въ нашіхъ краяхъ, що промыслу мелницкій по селагу есть знаменито подпорогово господарство, то легко поровумѣти, икъ важму галузь промыслу захопили жиды и держать си въ своихъ рукахъ съ стратою головного населенія краю.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Безъ Всѣхъ Цѣсарій) приїхавъ оногды до Пешти. День передъ тымъ пріїмавъ цѣсаря на авдіенції министръ дѣлъ заграничныхъ гр. Кальнокого.

(О часіи скликанія Рады державной) доносить "Presse", що речицеръ назначенный на послѣдній день місяця вересня, але день скликанія ще не назначений.

(О звѣздѣ кн. Гисмарка съ гр. Кальнокимъ) доносить "Presse", що отрѣчу въ Франценбадѣ по-всюду яко союзъ трехъ цѣсарій и поруку европейскаго мира.

Заграничній Державы.

Революція въ Болгарії. О властивыхъ причинахъ революціи въ Софії суть вже теперъ такъ античній вѣстъ, що нема вже нѣкого судити о нихъ правдивости. Капелланъ князя, дѣр. Кокхъ, отже особа отоца близко до князя, будучи у Львовѣ, подавъ зѣ-отсія днія 28. о. м. до "N. Fr. Presse" слѣдуючу телеграму: Интелектуальній визволеніемъ офіційской революціи єсть полковникъ Захаровъ, войсковы атапе при російскомъ консулатѣ въ Софії. Онъ обѣцавъ въ имени цара офіційськаго министерства вѣни, що наколи-бы она князя прогнала и постарається ѿтъ що, що юзь російской штабовъ офіціи пріїхали до Болгарії, царь перенѣбѣ-бы икъ въ такої самой разы до Россіи. Революція приготовлялась вже ѻть пять місяцій и больше икъ 60 офіціаровъ въ нѣй заміщено. Князя везли маючициами черезъ Врацу до Раговъ и всюди грохено людьми смертю, що хотіли до князя заблазити. Въ Враци зака-зали людьми бѣзъ карю смерти явитион на улиці ибо хочь бы выглядити черезъ окно. Въ Россіи замішили князя хвати до Румунії и позво-лено лишь хвати на Львовѣ або Варшаву." Той самъ дѣр. Кокхъ доносить въ другої телеграмѣ до "N. Fr. Presse", що князь не підписавъ абdi-даци въ написавъ лашь на предложеніи собѣ паніи слова: "Богъ да спаси Бѣлгaria! Александъръ." — Такъ отже оправедлива и часта оправа князя виграла. Въ хвали, коли се пишено, князь може вѣтъ въ свой столиця; якъ одножко дѣло теперъ поведено, трудно предви-дѣти. То пезна рѣчъ, що народъ болгарокъ своїхъ выступаєть и князь свою судьбою зы-скали обѣй для найбѣльшу симпатію въ цѣльмъ свѣтѣ, але симпатія ще не укрѣпла державы въ престолѣ. Въ Болгарії передъ прїїздомъ князя єстало аже два правительства, одно въ Со-вѣ въ другоѣ въ Тирновѣ, а то для того, що Стамбуловъ отдалівъ отъ Каравелова и установилъ окріе правительство. Причиною того было, що Каравеловъ згодивъ на то, що вилати коми-саю до консула російского а Стамбуловъ хоче замішили князя безъ помочи Россіи. До правительства Стамбулова належать ще: Славей-къ, Странскій, Радославовъ, Начевичъ и мини-стеръ вѣни Николаевъ. Муткуровъ именованый головнымъ комендантъ арміи. Всѣхъ майже за-говарють а межи ними Цанкова, матрои. Кли-матъ и Груева уважено.

НОВИНКИ.

— Товариство рукихъ ремесленниковъ "Зоря" устроює въ неділю д. 5. о. вересня с. р. на дохѣдѣ запо-могового фонду тогоже Товариства въ огородѣ п. Красильникоівъ останній забаву огородову при участі новихъ музикъ війскової 58 полку въ кору рукихъ опѣваковъ. На устроїнѣнїи рондѣ будуть танці и розніи товариши забавы. Коли-же залава енергично урядженіемъ сея забавы а для того надієсѧ, що Ви. Публіка зволить насаво численно обратити на сїй обіймій забавѣ огородовій, де за малу оплату въ користь нашого рукихъ ремесленничого товариства буде ємоційность перевести веселю на свїтлыи волнистий вечерь середъ забавы, при от-голосії музикъ и рукихъ пісні.

20 кр., билетъ фамілійный на 4 особы 60 кр., не обмежаючи добродѣйности. На мѣсці трак-тирія, пиварія и цукорія. Комитетъ постарається о сопоставу и вправніу услугу. Цѣни отравъ и напитківъ будуть порозищуваній по огородѣ. Початокъ о 4 годинѣ по полуночи. — Львовѣ днія 28 л. серпня 1886. Василь Нагбрій, голова то-вариства; Емілій Бѣрсцкій, предсѣд. комитету.

— Загальний зборъ членівъ читальній въ Сокалі от-бувовъ д. 8 л. о. м. при участі многихъ зборніхъ. По отчитанію оправодзданія уступаючого вы-дѣлу розпочалася дебаты надъ дальшимъ розво-емъ читальній, въ котрой то справѣ промовляли горячо пн. Караванъ и Семенюкъ, сокальскій мѣ-щанъ. Потомъ выбрано Видѣтъ читальній а головою выбрано одноголосно о. Роздѣльского. Въ пе-рервахъ сибавъ мѣщанській хоръ, зложенный зъ 30 людемъ підъ проводомъ учителя опізу п. Ко-рикоры, рускій пісонъ зъ ногъ дуже красно и гармонійно. Особливо красномъ головою отзнача-лася даже вродлива дѣвчина Параня Демчу-ківна. Хоръ співавъ: "Кровава луна"; "На чу-жинѣ" и т. д. Коротка лекція "О силахъ въ природѣ" закінчилася вечерокъ, и по отспіваню многоголосіїї вѣтъ розбішило домовъ.

— Зъ Мікуницъ доносить намъ: Вечерокъ въ Конопківцѣ въ честь 25-лѣтньої литературної дѣ-яльності О. Федъковича удавовъ дуже добре мімо розныхъ перешкодъ. Программы обохъ частей, концертова и забавна, виконано знаменито. На вечерокъ насило много телеграмъ и письмъ привѣтнихъ, мѣжъ тымъ зъ Вѣдъ дѣтъ д-ра Брико-вича въ імені Русинівъ, зъ читальній въ Снятинѣ. Чудотвори достойники зъ іншихъ мѣстъ були змушени залагодити якою то скандалъ, що під-копувавъ ихъ повагу. Чудотворцѣ зъ Выжницѣ, Белза и Чорткова зѣхались отже разомъ и зробили надъ сюми товарищами міровъ судъ. На подставѣ того суду мусатъ старшій братъ, Еорухъ Фридманъ, устутили зъ Садагури братовъ молодшому, за що дбати 50.000 зп. отступного и має перенестися до Снятини, де отворить но-вий чудотворцій гешефтъ. Мѣжъ синатинськими жидами радітъ мовъ въ шалений день по кучахъ. На помѣщеніе того геївъ буде вибудовано палата. Такъ то Снятинъ бѣжіє славою чудо-творції.

— Неподановано руского письма въ розныхъ уродахъ практикується у насъ дуже часто. Наша ре-дакція одержала послѣдними днями двѣ жалобы, котрій подаємо до вѣдомости, кому належить. Въ Бродахъ асистентъ почтовый, п. Превоѣтъ, не хоче підъ нѣкими уловіями пріїмати листовъ адресованихъ по рускій и не уважає за потребне виутити разъ руского письма. Коли на него от-повѣдѣть, що не умѣє читати, оторона ему вѣт-півѣла, наїхъ хоче переслабиуе, п. Превоѣтъ таки же такъ розгнѣвався, що нѣкъ не хотѣвъ вы-дати рецепсы по рускій. П. Превоѣтъ найшовъ ще добру помочь у своего начальника, котрій отповѣдавъ такъ до стороны: "Pan krujiesz niespa-ski, gdyby u. Starosta o tem wiedziali, zamknalby Rana do areszu." Подаемо сей фактъ до вѣдомости п. к. Дирекціи почты съ прошеніемъ, щобы зволила поучити п. начальника и п. асистента почтового въ Бродахъ о ѹхъ обовязкахъ. Другій подобный фактъ лучився въ львівському маги-стратѣ. Протоколяніи магніотратскій въ IV дѣ-партаментѣ, понохавши такоже де-що зъ політи-ки шовинізму, не хотѣвъ приняти руского по-дання, але казавъ: "Pan musisz to przetłomaczyć po polsku, a wtedy ja przyjmę." Розгнѣваний тымъ, що сторона порадила ему, щобы онъ собѣ выбавивъ то разъ на завоїгды зъ своїхъ головъ, щобы Русини для юго красныхъ очей переводили рускій письма на польське, грозивъ поліціянтами, але поліціянти якою не хотѣли приходити. Прото-вѣтъ нечесному протоколянію внесено жалобу.

— Зъ Тернополемъ доносить намъ, що тамъ днія 26 л. о. м. при чищенію керницѣ упавъ черезъ неосторожність одинъ роботникъ тамошнаго кер-ничника въ 11 сажніхъ глубоку керницию и уго-нивсь. Неживого роботника витягнули вже по 4 годинахъ. Огнеза сторожа мусѣла долерва очи-стита керницию бѣзъ називавшихъ о тамъ газоў, аби полѣти въ долину для ратунку — бо сїгло спускане до керницѣ згасало вже въ половинѣ глубини. Аже тогдь допущено, щобы надзиратель керницѣ приказавъ своему досвѣдченому роботнику витягнути трупа. — Лишь байдужноть въ предприятію пріїсаныхъ бѣзторожностей вино-вата нещасти.

— Константина Рудницкій, кандидатъ потаріяль-наго въ Станиславовѣ, іменованый заштатникомъ въ спрахахъ карніхъ.

— Доповнюючій выбѣръ одного члена Рады повѣ-това въ Борщевѣ зъ сельсковъ курія розписаный на днія 23 вересня о. р.

— Именованія. Цѣсарій іменувавъ прокуратора въ Тернополі, Тому Логинського, і совѣтника краевого суду въ Чамборѣ, д-ра Вильгельма Ло-жанського, совѣтниками вищого краевого суду у Львовѣ. — Краева Рада школи на імені Лукове, д-ра Джулинскому, капеллану Турбки, д-ра Бачинськимъ, і Станиславовѣ, д-ра Галірківскимъ.

— Въ Іспасѣ на Буковинѣ открыто днія 29 о. м. заходами правобланого овіщенія О. Г. Фраціана нову читальню пн. "Василь Проданъ" О. Фраці-янъ не номеръ якъ доносилі "Руска Рада и Слово" але же і трудиться для народа въ дай Боже що ще живъ і трудився моногой лѣта.

— Рускій театръ підъ дирекцію п. Бачинського

пробуде ще въ Бурштинахъ около 10 днівъ въ пе-реднѣ початъ до Рогатини. Въ Бурштинахъ буде

ще представлена опера комічна "Запорожець за-Дунаймъ" въ 3 актахъ, Артиловскаго.

— Бюро дирекції поліції перенесено зъ дому по-

ложеного напротивъ "Народного дому" підъ ч. 28 при ул. Ягільонській.

— Збудовано гірськихъ потоковъ. Видѣть крае-вый станица до министерства робінництва съ про-шевнемъ, що оно удѣллю безплатну помочь технічно-лісову для забудовани гірськихъ пото-ківъ, дошиваючихъ до рѣки Бялої. При тѣмъ звернувшись Видѣть кр. увагу министерства, що многи громади шовітській мисленіцького, новогор-ского, новосандецького, турецкого, старомѣского, Калуского и др., положенихъ надъ быстреми гір-скими потоками, доземлюючихъ до рѣки Бялої. При тѣмъ звернувшись Видѣть кр. увагу министерства, що многи громади шовітській мисленіцького, новогор-ского, новосандецького, турецкого, старомѣского, Калуского и др., положенихъ надъ быстреми гір-скими потоками, доземлюючихъ до рѣки Бялої.

начальствомъ шефа дотичного департаменту мі-ністерства робінництва.

— Громіють християнськихъ купцівъ у Львовѣ за-ложило при ул. Трибунальской ч. 1 бюро інформаційно-статистичне для справъ торговли и про-мислу.

— Понутніхъ писарівъ зъ Золочеву засуджено въ числѣ 5 по отбуту ревизії и по переведеню роз-правы на 15 до 20 днівъ арешту.

— Загальний зборъ членівъ читальній въ Сокалі от-бувовъ д. 8 л. о. м. при участі многихъ зборніхъ. По отчитанію оправодзданія уступаючого вы-дѣлу розпочалася дебаты надъ дальшимъ розво-емъ читальній, въ котрой то справѣ промовляли горячо пн. Караванъ и Семенюкъ, сокальскій мѣ-щанъ. Потомъ выбрано Видѣтъ читальній а головою выбрано одноголосно о. Роздѣльского.

— Гешефтъ чудотворції. Черновецька "Gaz. Pol-acka" подає слѣдуючу інформацію зъ Снятини:

— По смrti славного садагурскаго чудотворца рабина, Фридмана, лишилися его два сына. Оба они уважаются за вдохновеній и роблять чудеса. Доси сидли они сплошь підъ однімъ дахомъ (въ Садагурѣ). От-бувовъ двохъ чудотворції було однакоже для правовѣрнихъ хустити занадто коштовнимъ, и они почали що разъ то менше заглядати до та іншевії резиденції чудотворціївъ. Гешефтъ чудотворціївъ почавъ ити лихо, доходи малії а два брати почали взаимно себе въ зонѣ ще не-приличній для такихъ "святителей" способомъ звірити и отвироши одинъ другого знаменії. Чудотвори достойники зъ іншихъ мѣстъ були змушени залагодити якою то скандаломъ, що під-копувавъ ихъ повагу. Чудотворції зъ Выжницѣ, Белза и Чорткова зѣхались отже разомъ и зробили надъ сюми товарищами міровъ судъ. На подставѣ того суду мусатъ старшій братъ, Еорухъ Фридманъ, устутили зъ Садагури братовъ молодшому, за що дбати 50.000 зп. отступного. На помѣщеніе того геївъ буде вибудовано палата. Такъ то Снятинъ бѣжіє славою чудо-творції.

— Гешефтъ чудотворції. Черновецька "Gaz. Pol-acka" подає слѣдуючу інформацію зъ Снятини:

— По смrti славного садагурскаго чудотворца рабина, Фридмана, лишилися его два сына. Оба они уважаются за вдохновеній и роблять чудеса. Доси сидли они сплошь підъ однімъ дахомъ (въ Садагурѣ). От-бувовъ двохъ чудотворції було однакоже для правовѣрнихъ хустити занадто коштовнимъ, и они почали що разъ то менше заглядати до та іншевії резиденції чудотворціївъ. Гешефтъ чудотворціївъ почавъ ити лихо, доходи малії а два брати почали взаимно себе въ зонѣ ще не-приличній для такихъ "святителей" способомъ звірити и отвироши одинъ другого знаменії. Чудотвори достойники зъ іншихъ мѣстъ були змушени залагодити якою то скандаломъ, що під-копувавъ ихъ повагу. Чудотворції зъ Выжницѣ, Белза и Чорткова зѣхались отже разомъ и зробили надъ сюми товарищами міровъ судъ. На подставѣ того суду мусатъ старшій братъ, Еорухъ Фридманъ, устутили зъ Садагури братовъ молодшому, за що дбати 50.

